

lov, der — ligesom den danske og den norske lov — omfatter hele industrien. For at kunne tilslutte sig Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af den industrielle ejendomsret, således som ændret i Lissabon i 1958, var det også nødvendigt, at vedkommende land havde en mønsterlov, der generelt omfatter alle vareområder.

I Danmark og Norge var der samtidig ønsker fremme om en mere moderne mønsterlovgivning, og da Finland — som nævnt — ikke havde nogen lov om beskyttelse for mønstre, kom aftalen om det nordiske samarbejde på dette område i stand. Herved fortsattes linjen fra det nordiske samarbejde, der havde fundet sted vedrørende revision af varemærkelovgivningen og det nordiske samarbejde vedrørende patentlovgivningen.

Den svenske kommission blev nedsat i 1958, og tilsvarende kommissioner blev nedsat i Finland og Norge i 1959 og i Danmark i begyndelsen af 1960. Den danske kommission afgav en betænkning i 1966, der er tilsendt folketetinget.

Under samarbejdet mellem kommissionerne blev det overvejet, om en ordning med „nordisk mønster“ i lighed med forslaget til „nordisk patent“ var ønskelig. Man nåede frem til, at der — i hvert fald for tiden — ikke var behov herfor. Mønsteransøgningerne er normalt ukomplicerede og behandlingstiden som følge heraf kort. Selv om behandlingstiden efter den nye lov skulle blive noget længere, vil behandlingen af ansøgninger ikke blive en arbejdsbyrde, der på nogen måde kan sammenlignes med den, behandlingen af patentansøgninger pålægger myndighederne. En undersøgelse af landenes mønsterregistre har desuden vist, at kun et ringe antal mønstre søges registreret i mere end ét nordisk land, så nogen nævneværdig arbejdsbesparelse ville „nordisk mønster“ derfor ikke medføre.

Kommissionernes lovudkast har været gennemdrøftet på en række møder mellem embedsmænd fra vedkommende ministerier og departementer i Finland, Norge, Sverige og Danmark, og der er herunder opnået enighed om praktisk taget enslydende lovforslag, idet der dog gør sig forskelle gældende med hensyn til straffebestemmelserne og de processuelle bestemmelser.

I Nordisk Råd fremsattes i 1967 medlemsforslag om en ensartet mønsterlovgivning, men da embedsmandsforhandlingerne allerede var påbegyndt på dette tidspunkt, fandt Rådet ikke anledning til at foretage sig videre, idet man forudsatte, at regeringerne ville forhandle eventuelle ændringsforslag, inden lovforslagene blev fremsat i parlamenterne. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at de ændringer i forhold til kommissionernes lovudkast, som embedsmændene er nået frem til, har kunnet tiltrædes af alle de nordiske landes ressortministre. . . .“

Ved 1. behandlingen gav samtlige ordførere tilslutning til lovforslaget. *Holm Tved* (S) ønskede dog, at man under det kommende